

NIEBO NIE MOŻE CZEKAĆ

Święty w dżinsach

Konspekt lekcji religii dla klas 4-8 szkoły podstawowej
na podstawie filmu *Niebo nie może czekać*¹

¹ Katecheta spośród podanych propozycji – zarówno celów, jak i metod oraz środków – wybiera te, które stopniem trudności odpowiadają możliwościom danej klasy. Przedstawione propozycje mogą być dowolnie modyfikowane.

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- pogłębienie wiedzy o życiu i działalności bł. Carla Acutisa;
- zachęta do naśladowania bł. Carla Acutisa na co dzień.

Treści – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- podaje podstawowe informacje na temat bł. Carla Acutisa;
- poprawnie omawia treść wystawy, której twórcą jest bł. Carlo Acutis;
- cytuje lub przytacza swoimi słowami wybrane myśli bł. Carla Acutisa;
- wylicza możliwości naśladowania bł. Carla Acutisa w domu i w szkole;
- podaje sposoby pomocy potrzebującym na wzór bł. Carla Acutisa;
- ustnie lub pisemnie interpretuje myśl bł. Carla, że „Eucharystia jest autostradą do nieba”.

Postawy (nie podlegają ocenie). Uczeń:

- organizuje czas na modlitwę indywidualną i wspólnotową; uczestniczy we Mszy Świętej jako spotkaniu z Bogiem;
- jak najczęściej przyjmuje Komunię Świętą i kształtuje postawy eucharystyczne (współofiarowania, słuchacza Słowa, miłości i jedności, wdzięczności).

Metody: pogadanka, niedokończone zdania, mini-wykład, prezentacja, lektura Biblii, analiza tekstów - „tweety”, praca z formularzem - klucze do świętości.

PRZEBIEG LEKCJI

Modlitwa: *Zdrowaś Maryjo*

WPROWADZENIE

Pogadanka: Nauczyciel odczytuje, zapisuje lub wyświetla myśl bł. Carla Acutisa: „Eucharystia to moja autostrada do nieba”.

Uczniowie dyskutują, co jest ważne podczas jazdy autostradą – jedna osoba zapisuje propozycje w kolumnie na tablicy, następnie do każdej propozycji uczniowie proponują jej odpowiednik związany z myślą bł. Carla i tym, czego potrzeba do świętości, życia w niebie (np. sprawny samochód – człowiek o ukształtowanym sumieniu; paliwo – sakramenty; znaki drogowe – przykazania). Alternatywnie można rozpatrywać poszczególne kategorie znaków drogowych w odniesieniu do życia wiarą – uczniowie proponują religijne znaki zakazu, nakazu, ostrzegawcze, informacyjne.

Uświadomienie celu lekcji: Nauczyciel zapowiada, że w czasie zajęć uczniowie poznają lepiej bł. Carla Acutisa, któremu poświęcony jest film *Niebo nie może czekać*, by się dowiedzieć, jak mogą naśladować go w swoim życiu. Dowiedzą się też, jak wielką pomocą w podążaniu do nieba jest Eucharystia.

ROZWINIĘCIE

Nauczyciel wyświetla wizerunek bł. Carla Acutisa lub wiesza plakat.

Niedokończone zdania: Nauczyciel zapisuje, wyświetla lub odczytuje niedokończone zdania, a uczniowie dokończają je informacjami zapamiętanymi z filmu lub innych źródeł. Zdania pozostawione przez uczniów bez odpowiedzi dokończa katecheta:

1. Carlo Acutis urodził się... (3 maja 1991 roku).
2. Podobnie jak wielu jego rówieśników, interesował się... (komputerami).
3. Zmarł... (12 października 2006 roku).
4. Przyczyną jego śmierci była.... (ostra białaczka).
5. Wielkim dziełem jego życia była wystawa poświęcona... (cudom eucharystycznym).
6. Carlo Acutis został beatyfikowany dnia... (10 października 2020 roku).
7. Młody błogosławiony jest pochowany w mieście... (Asyż).
8. Z miastem tym związany jest także patron ekologów, czyli... (św. Franciszek).

Mini wykład połączony z prezentacją (alternatywnie nauczyciel przygotowuje prezentację z treściami zamieszczonymi w filmie i wyświetla je).

Ze wspomnień matki Carla:

„Od 13. roku życia wykazywał duże zainteresowanie wiarą. Wchodził do kościołów, pozdrawiał Jezusa i Matkę Bożą, przynosił im kwiaty. Bardzo go to interesowało. Zawsze był dojrzalszy niż inne dzieci. Jego wiek biologiczny nie odpowiadał intelektualnemu. Był bardzo ciekawy. Nauczył się czytać w wieku czterech lat i pisać też dość wcześnie. Czytał żywoty świętych, Biblię. Był normalnym chłopcem, który żył komputerami i grami wideo. Ale narzucił sobie wstrzemięźliwość – grał tylko godzinę tygodniowo. Był przedsiębiorczy. Nauczył się gry na saksofonie, nie pobierając lekcji. Studiował podręczniki, resztę zgłębił sam. Z pewnością był inteligentny, był geniuszem komputerowym. Rozumiał logarytmy i formuły matematyczne. Opracowywał programy matematyczne, rozumiał wszystkie programy komputerowe. Był pod wielkim wrażeniem rzeczy ostatecznych: piekła, nieba i czyśćca. Miał także doświadczenia z duszami czyśćcowymi”.

Prezentacja: Nauczyciel przedstawia (zależnie od możliwości wyświetla strony lub prezentuje uczniom materiały wydrukowane z tych stron; alternatywnie może przedstawić uczniom kody QR i zachęcić, by sami zajrzeli na te strony):

- stronę stowarzyszenia CARLO ACUTIS
<http://www.carloacutis.com/pl/association/mostra-miracoli-eucaristici>

- stronę poświęconą wystawie o cudach eucharystycznych, będącej dziełem Carla
<http://www.miracolieucaristici.org/pl/Liste/list.html>

Lektura Biblii: J 6,48-51

Ja jestem chlebem życia. Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i pomarli. To jest chleb, który z nieba zstępuje: Kto go je, nie umrze. Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało, wydane za życie świata».

Matka Carla: „Carlo mówił, że Eucharystia istnieje dlatego, że w niej znajduje się rzeczywista i żywa obecność Jezusa, który daje nam siebie ze swoim Ciałem, Krwią, duszą i bóstwem. Jezus, który mocą słów apostoła Jana z Ewangelii jest miłością! Eucharystia jest bardzo ważna. Nazwał ją «autostradą do nieba», bo dzięki niej rozwijamy zdolność miłowania Boga i bliźniego, wzrastając w ten sposób w świętości. Kiedy przyjmujemy Komunię, nie jesteśmy już tą samą osobą.

Carlo przystąpił do Pierwszej Komunii Świętej właśnie przez tę wielką miłość, którą czuł do Jezusa w Eucharystii. Powiedział, że mamy dużo więcej szczęścia niż ludzie żyjący obok Jezusa ponad 2000 lat temu. Oni, by Go zobaczyć, porozmawiać z Nim, musieli czasem przemierzyć wiele kilometrów, próbując dotknąć Jezusa otoczonego tłumem. Carlo powiedział, że mamy więcej szczęścia niż oni, bo wystarczy, że pójdziemy do najbliższego kościoła i już Jerozolima jest wśród nas. Dodał, że do tabernakulum należy podchodzić z taką samą nabożnością jak do miejsc świętych, takich jak Jerozolima, bo znajduje się tam obecny żywy i rzeczywisty Chrystus, który mieszka pośród nas”.

Lektura Biblii: Mt 25,34-40

Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: „Pójdźcie, błogosławieni u Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane dla was od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie”. Wówczas zapytają sprawiedliwi: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? Albo spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię, lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?” A Król im odpowie: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili”.

Matka Carla: „W szkole Jezusa Carlo nauczył się też dawać siebie innym. Stał się małą caritas – przynosił jedzenie tym, którzy spali na ulicy, dawał im śpiwory i koce, często też dobre słowo i radę. Pozwoliłam mu robić to wszystko z jego oszczędności. Gdy widział chorego, martwił się. Czasami nawet wzywał karetkę. Pewna kobieta prasowała w naszym domu, po południu, bo pracowała w innych domach i nie mogła przychodzić rano (...) Co zrobił Carlo? Pomógł jej wyprasować i złożyć prześcieradła, aby skończyła szybciej i wróciła do domu, do córki”.

Tweety: Nauczyciel, nawiązując do filmu, podkreśla, że ludzie w różnym wieku – zarówno ci, którzy znali osobiście Carla, jak i osoby, które dowiedziały się o nim już po beatyfikacji – podkreślały wpływ młodego programisty na ich życie wiarą, nawrócenie. Zapowiada pracę w grupach – uczniowie podzieleni na sześć grup otrzymują

wypowiedzi bohaterów filmu (załącznik 1) i arkusze z zaznaczonymi 140 znakami. Nauczyciel wyjaśnia, że początkowo tyle znaków mogły liczyć wpisy na Tweeterze (obecnie limit jest podwojony). Każda grupa ma przeczytać wypowiedzi postaci z filmu i wyrazić ich najważniejszą zdaniem uczniów myśl związaną z Carlem na załączonej kartce, mieszcząc się w limicie 140 znaków (ze spacjami). Po zakończonej pracy reprezentanci grup odczytują „tweetsy” (kartki z treścią można zamieścić w widocznym miejscu). Nauczyciel podsumowuje pracę i kończy słowami Jose Luisa Martineza Vendrela, który zawdzięcza wyzdrowienie wstawiennictwu Carla:

„Sama biografia Carla Acutisa, wszystkie jego wartości, a był taki młody, wszystko, co zrobił, ma dla mnie wielką wartość. Jest aniołem dla młodych ludzi, ale pomaga też wzrastać wielu starszym ludziom takim jak ja. Jestem przekonany, że dzięki jego wstawiennictwu udało mi się wyzdrowieć. Jestem pewien, że Carlo Acutis wysłał mi też wiadomość: podnieś swój wzrok, nie zapominaj o Panu. Zobacz, co jest wokół ciebie. Zobacz, jak cierpi człowiek obok ciebie, twoja żona, twój syn. Nie patrz na czubek własnego nosa, ale na innych, bo wtedy dasz z siebie wszystko”.

PODSUMOWANIE

Klucze do świętości: Nauczyciel przypomina, że w filmie seminarzysta Isaac Merenciano Lucas stwierdził, że Carlo daje nam wiele kluczy do życia chrześcijańskiego. Uczniowie na podstawie wiedzy z filmu o życiu i działalności Carla wypełniają tabelę (załącznik 2), nazywając właściwe postawy i zachowania uczniów Jezusa. Chętne osoby odczytują swoje propozycje.

Matka Carla: „Carlo mówił, że to grzech nie iść prosto do nieba, bo każda minuta, która mija, pozbawia nas życia w świętości. Życie to bardzo cenny dar od Boga, gdyż daje nam realną możliwość wzrastania w miłości do Niego i bliźniego. Przejście przez czyściec oznacza, że ograniczyliśmy tę potencjalną zdolność do kochania Boga i bliźniego, czyli poniekąd zmarnowaliśmy nasze talenty”.

Nauczyciel zachęca uczniów do lepszego poznawania bł. Carla, korzystania ze stron poświęconych jemu i jego dziełu, a także do modlitwy za wstawiennictwem młodego programisty – tak, by „nie zmarnować” naszych talentów i chwil danych na kochanie Boga i bliźnich.

Modlitwa o kanonizację bł. Carla Acutisa²

Boże, nasz Ojciec, dzięki Ci składamy za to, że dałeś nam Carlo, który dla młodych jest wzorem życia, a dla każdego – wezwaniem do miłowania. Ty, czyniąc z Eucharystii „autostradę do nieba”, pozwoliłeś mu kochać Twojego Syna. Ty dałeś mu Maryję, Matkę najukochańszą, i przez różaniec pozwoliłeś wyśpiewywać Jej czułość. Przyjmij jego modlitwę za nas. Spójrz przede wszystkim na ubogich, których miłował i wspomagał (również mi ofiaruj, za jego wstawiennictwem, łaskę o którą Cię proszę).

Wprowadzając Carlo do grona świętych Kościoła, daj nam pełnię radości; niech jego uśmiech będzie także dla nas światłem na chwałę Twojego Imienia. Amen.

² <https://carloacutis.pl/modlitwa/>.

PRACA DOMOWA

Nauczyciel wybiera dowolne spośród poniższych propozycji, kierując się wiekiem i możliwościami uczniów:

1. Pamiętając porównanie Carla, że Eucharystia jest autostradą do nieba, ułóż „kodeks drogowy” osoby, która podąża taką autostradą, zawierający 10 zasad.
2. Niebieskim kolorem zaznacz te fragmenty opisu Carla z załącznika 3, które pasują także do ciebie. Na zielono zaznacz te, które nie opisują cię teraz, ale chciałbyś, aby pasowały. Poproś Carla o pomoc w spełnieniu tych pragnień!
3. Carlo mawiał: „Nie ja, ale Bóg”. W jaki sposób potwierdził tę myśl w swoim życiu?
4. Carlo Acutis mówił, że „wszyscy ludzie rodzą się jako oryginały, ale wielu umiera jako kserokopie”. Wskaż trzy swoje wyjątkowe cechy lub talenty i napisz, w jaki sposób możesz wykorzystać je na drodze do świętości, okazując miłość Bogu i bliźnim.
5. Znajdź w internecie jedną z myśli Carla i wyślij ją komuś znajomemu SMS-em.